

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.785/2025/14.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. március 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. november 11. napján kihirdetett 12.B.48/2025/21. számú ítéletét megváltoztatja.

A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2 000 (kettőezer) forintra csökkenti, így a vagyoni jellegű joghátrány végösszege 1 000 000 (egymillió) forint, melyet felhívásra kell az államnak megfizetni és azt meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melynek végrehajtási fokozata: fegyház.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elkobozni rendelt bűnjeleket a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala a Bj.I.379-380/2025. számon kezeli.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában tárgyalás tartását követően bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 7 év szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 500 napi tétel, 3000 Ft napi összegű, összesen 1 500 000 Ft végösszegű pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, megállapítva, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Kazincbarcikai Járásbíróság 13.Bpk.52/2024/2. számú büntetővégzésében jogerősen kiszabott 1 év, 2 év próbaidőre felfüggesztett fogház fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. A

szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről (elkobzás, lefoglalás megszüntetés és iratok melletti kezelés), a vádlottal szemben 920 000 Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el és kötelezte a terheltet 2 303 720 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést, kizárólag a büntetéskiszabást érintő rendelkezések ellen.

[3] Az ügyészség a nyilatkozattételre fenntartott határidőben a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében terjesztett elő jogorvoslatot (23. számú elsőfokú irat). Indokai szerint a büntetés nem alkalmas a büntetés céljainak elérésére, a bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt elkövető vádlottnál nem fejezi ki az elbírált büntetett és az elkövető társadalomra veszélyességét, figyelemmel a kábítószer-kereskedelem miatt indult ügyek számának növekedésére is, ezért a joghátrány lényeges súlyosítását látta szükségesnek.

[4] Másrészt a vádlott és a védő a kihirdetést követően a büntetés enyhítése iránt terjesztettek elő perorvoslatot (21. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal 1-2. bekezdés). A védő nyilatkozata írásbeli indokolásában előadta, hogy a vádlott feltáró jellegű beismerő vallomása, megbánása, személyi körülményei, kiskorú gyermekes családi állapota, az egyik gyermek fogyatékossága a szankció enyhítését alapozzák meg (12. sorszámú másodfokú irat).

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.449/2025/2. számú észrevételében a vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést és indokait fenntartva, a a védelmi érveket alaptalannak találva a sérelmezett ítélet részbeni megváltoztatását, a büntetés súlyosítását, egyéb részben helybenhagyását indítványozta.

[6] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján – a védői indítvány folytán – nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyészség képviselője előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[7] A nyilvános ülésen a vádlott és a védő érdemi nyilatkozataikat fenntartották.

[8] A fellebbezések részben, a pénzbüntetés enyhítése tekintetében alaposak.

[9] Figyelemmel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentette be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes. Mindez

irányadó az ún. objektív (külső) tényekre és az elkövetőnek a cselekményéhez fűződő érzelmi-akarati viszonyát jellemző belső, tudati tényekre is. Korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás kizárólag a kijavítás szabályai szerint érinthető (BH2022. 34.III.), erre azonban nem volt jelen esetben szükség.

[12] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna.

[13] Megjegyzendő ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösség elismerésének az elfogadását (19/I. számú végzés) követően a tárgyalás jogáról is lemondott vádlottal szemben már az előkészítő ülésen ügydöntő határozatot hozhatott volna (19. sorszámú jegyzőkönyv). Ezzel szemben az ügyben tárgyalást tűzött ki, ahol bizonyítást folytatott, a vádlott a hallgatás jogával élt, így a bizonyítás a szakértői vélemények és okiratok felolvasására szorítkozott. Ezt követően a bíróság meghozta ítéletét (21. sorszámú jegyzőkönyv). A bíróságnak természetesen nem kötelezettsége már az előkészítő ülésen érdemben dönteni, de az eljárás hatékonyságát segítő jogintézmény célja éppen az, hogyha feltételei fennállnak, a bíróság tárgyalás és bizonyítás mellőzésével hozza meg határozatát. Ennek a feltételei pedig jelen ügyben fennálltak.

[14] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, mely a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[15] A vádlott cselekményének minősítése is megfelel az anyagi jognak. A terhelti cselekvőség valóban a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulataiba ütköző, és a (3) bekezdés szerint a jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét valósította meg.

[16] A büntetés kiszabásakor irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta és a vádlottal szemben az enyhítő és súlyosító tényezőket a nyomatékuknak megfelelően értékelve a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló szabadságvesztést és közügyektől eltiltást szabott ki. A szabadságot elvonó büntetés és a mellékbüntetés egyaránt kifejezi az elbírált büntett tárgyi súlyát és az elkövető, előéletéből adódóan fokozottabb társadalomra veszélyességét is. Ugyanakkor beismerése, megbánása, elnehezült családi viszonyai, többgyermekes családi állapota, a beteg gyermek gondozása részben ellensúlyozzák a vádlott ellen szóló tényezőket, így a másodfokú bíróság e részben sem a büntetés súlyosítására, sem pedig enyhítésére nem látott alapot.

[17] A pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összegét ugyanakkor a vádlotti jövedelmi-vagyoni viszonyokra figyelemmel, szem előtt tartva családja megélhetését is, indokoltnak tartotta mérsékelni, ezért azt 2000 Ft-ra csökkentette 3000 Ft-ról, így a pénzbüntetés végösszege 1 000 000 Ft.

[18] Az elsőfokú ítélet nem rendelkezett meg nem fizetése esetére a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatási feltételeiről – mely kötelező tartalmi eleme a rendelkező résznek ilyen esetben –, ezért azt a Btk. 51. § (1), (2) bekezdése szerint pótolni kellett.

[19] A támadott határozat egyéb, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései, így a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a beszámítás, a feltételes szabadságra bocsáthatóság feltételei, a vagyonelkobzás, a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése a törvénynek megfelelnek.

[20] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a szükséges részben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben azt a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta, pontosítva egyes bűnjelek nyilvántartási számát.

[21] A szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is.

[22] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. március 10.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.48/2025/21. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.785/2025/14. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. március 10.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke